

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

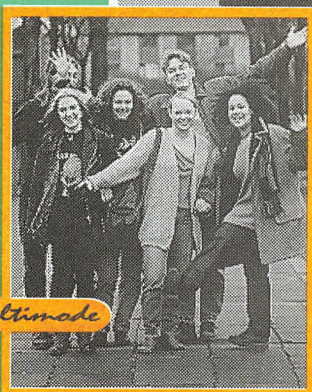
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Aalborghus

Multimode

▲ Bedst i Nordjylland
...side 4

▲ De flyttede hjemmefra
... side 10

▲ Ditte & Christian, dobbeltportræt ...side 18

Elsebeth Brander

En dreng fra 9. klasse på Gug skole ringer og beder om et interview. De nemme spørgsmål, som "Hvor mange elever går der på Aalborghus?", er hurtigt overstået. Snart kommer hovedspørgsmålet: "Hvorfor vælge gymnasiet frem for handelsskolen?"

Jeg fornemmer, at dette hverken er tiden eller stedet for de lange udredninger og svarer

kort: "Vi har musik, idræt og billedkunst."

Hvorfor svarer jeg ikke: "Vi er både almindennende og studieforberevende" eller med lidt flere ord: "Vi underviser både i dansk, historie, religion og oldtidskundskab og i sprog og matematik og samfunds- og naturvidenskab på højt fagligt niveau". (For det er jo det, der optager de fleste timer på skemaet).

Jeg tror, at jeg med få ord vil prøve at fortælle, at vi stræber efter at udvikle hele mennesker - fagligt, kulturelt og socialt.

Eleverne på gymnasiet og på hf har ret til at vælge to repræsentanter til bestyrelsen. Og de har både lyst og vilje til at deltage og påtage sig ansvar. Tænk bare på den gruppe hf-elever, der har presset på, så bestyrelsen nu har besluttet, at vi skal tilbyde drama som valgfag. Eller tænk på skolekomedien eller på Det Fri Organ eller ...

Musik, idræt og billedkunst er ikke bare obligatoriske fag. De er eksempler på de mange sociale og kulturelle aktiviteter, som er vigtige led i en almindennende og studieforberevende uddannelse.

Når vi giver eleverne tilbud eller skaber rammer for sådanne aktiviteter, bidrager vi til øget selvværd og større ansvarlighed.

Og den slags er vigtigt, både mens man uddanner sig og bagefter.

**VIGGO MADSENS
BOGHANDEL**

**Paladspassagen
Bispensgade 10
Aalborg
Tlf. 98 13 21 44**

Udgives af:

Aalborghus Gymnasiums
25 Års Fond

Redaktion:

Hans Jørn Christensen (ansv.)
Søren Hindsholm
Karin Munk
Preben Juhl Nielsen

Gæstemedarbejdere ved nr. 2:

3.y

Grafisk tilrettelæggelse:

Wigraph, grafisk tegnestue
Tlf. 98 15 59 73

Tryk & repro:

P.V. Franzen/Offset A/S

Oplag:

5.000

&nu udkommer med 3 numre om året. Bladet henvender sig til skolens elever, forældre, medarbejdere, tidligere elever, venner og alle andre interesserede.

Abonnement:

&nu er gratis og uddeles til alle, der er og kommer på skolen, samt forældre.

Alle andre, f.eks. tidligere elever, kan sikre sig &nu mod betaling af forsendelsen - 15 kr. pr. årgang.

Annoncer:

Man kan tryk og altid kontakte redaktionen.

Redaktionens adresse:

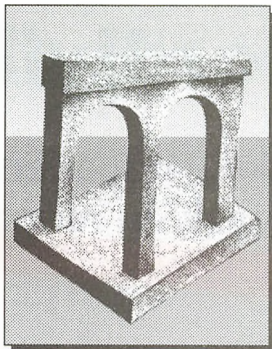
&nu
Aalborghus Gymnasium
Sohngaardsholmsvej 60
9000 Aalborg
Tlf. 98 14 33 55

Kom gerne med bidrag til &nu:

Tekster, billeder og forslag. Redaktionen håber på mange anvendelige bidrag og tilrettelægger dem redaktionelt.

Deadline for nr. 3:

Materiale til nr. 3 skal være modtaget af redaktionen senest den 13. marts 1995.

Mulighedernes rum.

“Andre skal ikke tilrettelægge vores hverdag”, lyder overskriften på et af de mange elevportrætter i dette nummer af &nu.

Det er Thorbjørn, der fortæller om, hvordan “Aalborgs søde unge” planlægger og slås for et brugerstyret aktivitetshus. Et sted, hvor de kan være sig selv, dyrke deres interesser og diskutere indbyrdes. Nemlig om det, der betyder noget for dem, og om samfundet som helhed.

Thorbjørn kalder det at være livsbevidst og engageret. Det drejer sig kort og godt om at udvikle sig som menneske, at skabe og være sig selv.

Netop selvstændigheden og det at bli' et helt menneske er emnet for årets første &nu-udgivelse. Set og oplevet af dem, der har spørgsmålet helt inde på huden. Nemlig skolens elever.

Tre af dem fortæller om, hvad det vil sige at flytte hjemmefra, få sit eget sted og bruge friheden. Om økonomien, vennerne, husholdningen, kæresten og skolearbejdet.

To af dem, Ditte og Christian, taler ud med hinanden om dagligdagen, og hvem de er. Og andre fortæller om deres fritidsinteresser, oplevelser med “Operation Dagsværk”, multi-moden på Aalborghus, årets elevstyrede skolekomedie, frikvarter, projekt Skotland osv.

Når så Ebbe beskriver elevrådets hyttetur og viljen til at skabe kommunikation og engagement, rører han ved det helt centrale i selvstændigheden. Både uden og inden for skolen.

Begge steder handler det nemlig især om at få oplevelser og gøre sig erfaringer. I et åbent rum, som er fuld af muligheder.

En fin platform for både livet og den skole, der vil det.

HJC

Operation Dagsværk:

Aalborghuserne arbejdede sig til mere end 100.000. - Bøst i Nordjylland

Ridning i Vejgård. Basket i gågaden. Musik i byen. Salg af kager og postkort. Opvask og rengøring.

Sådan satte aalborgusere og elever fra andre gymnasier og hf-kurser deres præg på bybilledet, hjem og virksomheder torsdag den 10. november. Den dag, da der blev tjent ind til indiansk skolebyggeri i Ecuador.

En torsdags succes

578 af skolens godt 750 elever trak den dag i arbejds- og underholdningstøjet.

Og resultatet udeblev ikke. Over 103.000 kr. kom der i kassen, og Aalborghus blev klar topscorer i Nordjylland. Med en indtjening, der var omtrent det dobbelte af de andre Aalborg-gymnasier.

Men dagen havde også et langt og fint tilløb. F.eks. med deltagelse i det landsomfattende "Rockværk" i oktober - og fredagscafé og fællestime i november.

Fantasien sprudlede

På selve dagen sprudlede fantasien.

F.eks. med Sine, 2.q, på hest gennem Vejgård, med reklame for Dagsværk og kagesalg på Vejgård Torv. Andre havde sat basketnet op i

gågaden, musicerede rundt om i byen og solgte fra et antal af boder.

En masse forhandlede postkort. Og så var der alle de mere usynlige ydelser: inden for hjemmets fire vægge, i forretninger og på virksomheder.

Alt i alt en mangfoldighed af aktiviteter. Udført i højt humør og som noget, der for udenforstående lignede et myldrende kaos.

Men det hele var skam nøje forberedt, planlagt og styret. Af en lokal kernegruppe af piger.

Dagsværk-pigerne på Aalborghus

Dem oplevede vi igen og igen i tiden forud, på dagen selv og i opgørelsens timer ugen derpå:

Julie & Mette 1.b, Mette & Mette 2.z, Marie 2.b og Tine 2.x.

Dagsværk-pigerne fra Aalborghus

Julie Becker,
1.b

Mette Brix,
2.z

Mette Frederiksen,
2.z

Mette Holleufer-
Østergaard, 1.b

Marie Kjeldsen,
2.b

Tine Studstrup,
2.x

&nu tog et overblik over dem en dag, hvor de øste ud af oplevelser og erfaringer.

Forberedelser

Allerede i august-varmen gik kernegruppen i gang:

- Af hensyn til "Rockværk", det DM i gymnasierock, som også gav oplysning om uland.

Der var problemer med at finde en dato og et spillested. Men det var faktisk kun en brøkdæl af de mange forberedelser.

Planlægges skulle også et weekend-seminar for nordjyske Dagsværk-grupper på Aalborghus. Og der skulle løbende forhandles med hovedkontoret og forretningsudvalget i København.

- Snart blev det til faste onsdags-møder plus en hel masse spontane, fortæller Dagsværk-pigerne. I hvert fald to ugentlige møder og højere omdrejningstal de sidste 14 dage.

Der skulle skaffes jobs, så gruppen husstandsomdelte pjecer i gymnasiets nabolag og kimedede virksomheder og forretninger ned. Resultat: 50-100 jobs.

Hver klasse på skolen blev besøgt ind til flere gange. Der var daglige reklameindslag på morgensamlingerne og tæt kontakt med lokalradioer, tv og avis. I frikvarter efter frikvarter blev der solgt T-shirts og lavet arbejdsplaner. Plus meget mere.

- Selvfølgelig gik det ud over lektierne, indrømmer gruppen. Men generelt har vi mødt stor forståelse hos lærerne.

Der blev udfoldet megen fantasi og teknisk snilde for at skaffe penge i nettet til Operation Dagsværk.

To friske piger og en småkagebod i Bispensgade.

Men de gode oplevelser har klart været i overtal:

- Det er gået helt vildt godt uden en egentlig leder. Elever uden for gruppen har taget mange gode initiativer og er gået ind i kampagnen med liv og sjæl. Butiksindehavere var positivt indstillet, og i det hele taget har mange fået fritidsjobs dér, hvor de var ude.

Oplevelser og erfaringer

- Vi havde ikke prøvet det før, så vi måtte gøre vores egne erfaringer, siger pigerne. Vi fandt faktisk for sent ud af arbejdsopgaverne, og "Rockværk" viste sig at være meget arbejdskrævende.

- På Dagsværk-dagen var det også et problem, at vi kun havde koordineret med de andre Aalborg-gymnasier. Vi burde ha' strakt os længere ud geografisk.

Næste gang

Dagsværk-pigerne tænker på efterkommerne:

- Vi vil lave en opsamlingsmappe og en slags dagbog, hvor vi beskriver, hvad der skal gøres og i hvilken rækkefølge. Og så vil vi være aktive i kampagnen næste år.

For der er nemlig opræk til, at Dagsværk igen skal være et årligt fænomen.

- Det er en fordel, mener Aalborghus-gruppen. Og de ved jo, hvad de taler om.

Oplevelser

med
Dagsværk

Vi præsenterer et udvalg af 3.y - gæstemedarbejdernes gode gerninger og brogede oplevelser.

Lars Mejlgaard

Min plan var at fremskaffe de 200 kr. på en hvilken som helst måde. Blot ikke salg af postkort.

Derfor var jeg ude at kime dørklokker et par dage, indtil en flink midaldrende dame ved navn Lone Mejlgaard tilbød mig et job.

Jobbet bestod i den ud-søgte fornøjelse, det var, at sørge for rengøring af fru Mejlgaard & co.'s diverse stuer og soveværelser. Og som toppen på kransekagen: En opvask, helt for mig selv!

Maria

Jeg havde selv fundet et job. Jeg skulle arbejde på en Texaco-station i Vejgård, hvor jeg også arbejdede på OD-dagen i 1.g. Dagen begyndte kl. 8, hvor jeg mødte op og spiste morgenmad med tankens ejer. Jeg støvsugede butikken og lageret, satte varer på plads og lavede juleudstilling. Kvart i tre fik jeg fri efter at have inkasseret de 200 kr. plus lidt frynsegoder til mig selv. Alt i alt en god dag.

Eva

Pernille

Hårdt at komme i gang med ankomsten af årets første julebryg til Aalborg natten før. Alligevel stillede vi op på Kiddalsgård klokken halvni.

Vi lagde ud med at sortere og ordne løg. Vi fejede også i laden, hvilket var temmelig hårdt. Hårdt nok til, at det var tid til en kaffe- og kagepause. Efter at vi havde samlet kræfter, rev vi blade sammen. Nogle timer senere lød der så mange støn fra Eva, at hun blev sendt ind for at sætte frokosten frem. Pernille var stadig oprejst, og sammen med Evas far fik de samlet de sidste blade. Efter en dejlig og mættende frokost, gik vi i gang med at pudse sølvtøjet. Det gik der 2 1/2 time med, og kl. 16 skiltes vi. Turen gik direkte på hovedet i dynerne, med samvittigheden i orden.

Christian

Jeg var dagsværker på Nordisk Dækimport, Gugvej 123, hvor jeg fejede 1500 kvadratmeter dæk-lager. Det tog 7 timer, men så var min ryg også ødelagt. Man kan sige meget negativt om den slags monotont og opslidende arbejde, men jeg tror på, at det er sundt en gang imellem. I det mindste lærer man én ting: Gør noget ud af skolen eller bliv feje-mand!!!

Trine

Torsdag morgen kl. 9: Jeg stod op og iførte mig min nyindkøbte Operation Dagsværk T-shirt.

Kl. 10 meldte jeg mig parat til at indtage min nye arbejdsplads for en dag: Gugvejens Grill og Smørrebrød, hvor jeg også havde været i 1.g til Operation Afrika.

Derfor vidste jeg også, hvad der ventede mig: fem lange hylder med alt lige fra sve-sker til Rens-let til store køkkenknive. Her kunne jeg så tilbringe resten af formiddagen med at fjerne spindelvæv.

Efter lang tids hårdt arbejde med gulvask og oprydning var jeg færdig i kælderen. Så kunne jeg tage fat på den store kølerboks. Her blev jeg lukket ind med en spand vand og en klud. Det var som at stå på Nordpolen - det var **iglokoldt!**

Men man kunne jo arbejde sig til varmen ...

Kl. 15: Afregning. Det hårde arbejde var absolut ikke spildt. Min arbejdsgiver var særdeles gavmild, hele 400 kr. skænkede hun til Operation Dagsværk.

Christian

Jeg startede først sent med at sælge de postkort, der skulle indbringe de famøse 200 kr., og det skulle jeg fortryde. Mange steder var der ingen hjemme. Aalborg Stiftstidende var forsinket, så mange folk stod på gaden og spejdede længselsfuldt efter avisbudene. De var ikke interesseret i at købe postkort mod nyhedsabstinenser.

Hvor der var nogen hjemme, blev jeg ofte afvist med den begrundelse, at de allerede havde købt, eller at de havde givet deres eget afkom 200 kr. for et pro forma job. Nogle mente endda, at de ikke havde noget at bruge et postkort til.

De få, der købte postkort, gjorde det af vidt forskellige årsager. F.eks. mødte jeg en mand, der købte pga. den påtrykte kunst. Han var specielt glad for Jørgen Nash.

De fleste andre, der købte, var - i modsætning til mine fordomme - ikke ældre damer, men derimod unge ægtepar, der vel sagtens selv kunne huske deres pinsler i forbindelse med postkortsalg.

Selv om jeg ikke solgte mere end 5 postkort og derfor kun støttede med 100 kr., mente jeg nok, at dagen var brugt til et godt formål.

Mette

Jeg startede hjemmefra med de 10 postkort.

Med mit bedste sælger-smil og foden klar ved døråbningen lagde jeg hårdt ud på en lille afsides villavej, hvor folk var vilde med de medbragte kort - eller var det mig? Jeg slap af med de første fem.

Herefter gik det knap så kvikt. Det var svært at finde steder, hvor folk var hjemme, og en mor skulle forklare sin søn, hvad Operation Dagsværk gik ud på, og at det havde eksisteret, siden hun selv gik i gymnasiet. Mens jeg længselsfuldt stod og ventede på mine 20 kr. Et andet sted var de interesseret i at købe et kort, men kunne desværre kun betale med Dansk.

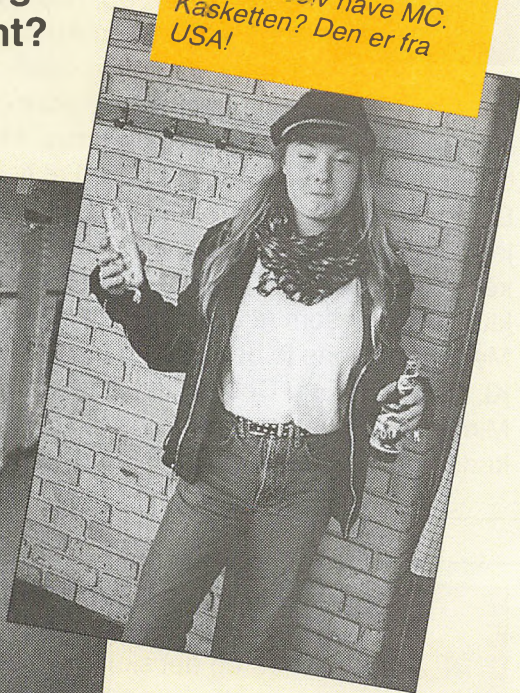
Jeg slap dog af med de sidste fem kort, og efter en time og 10 minutter sluttede min karriere som dørsælger.

Med en timeløn på ca. 200 kr. kan det være, man skal overveje en fremtid i branchen.

Aalborgbørnemode: Modediktat eller multi-mode?

Fjumrestil eller flipperlook? Dårlig smag?
Dr. Martens? Mili-look? Råt tøj eller rent?
Høje hæle eller hængehår?

Louise, 1.c.
Lidt flipperlook er meget
in her, men jeg kan godt
lide motorcykeltøj.
Der skal være fart på!
Jeg skal selv have MC.
Kasketten? Den er fra
USA!

Maria, 2.a.
Dr. Martens' stil er meget
moderne, men folk går i
det, de har lyst til. Selv
tænker jeg mest på, at
tøjet skal være rent!

Nikolaj, 3.u.
Mode? Ja, mon ikke!
Afslappet, flippet, gerne
lidt råt. Lidt planlagt råt.

Caroline, 2.c.
Alle går i forskelligt tøj
her! Selv klær jeg mig
efter mit humør. Når jeg
vil slappe af, tager jeg
sort tøj på eller en stor
trøje. Men der er en ud-
fordring i at klæ' sig
spændende! Hvis jeg vil
udtrykke glæde, tager jeg
måske en hat på!

Thorbjørn, 1.r.
(med sikkerhedsnål i
øjebrynet).
Moden her er klassisk
med grå og sorte farver
- eller "fjumrestil" med
læder og lak - eller noget
helt tredje...

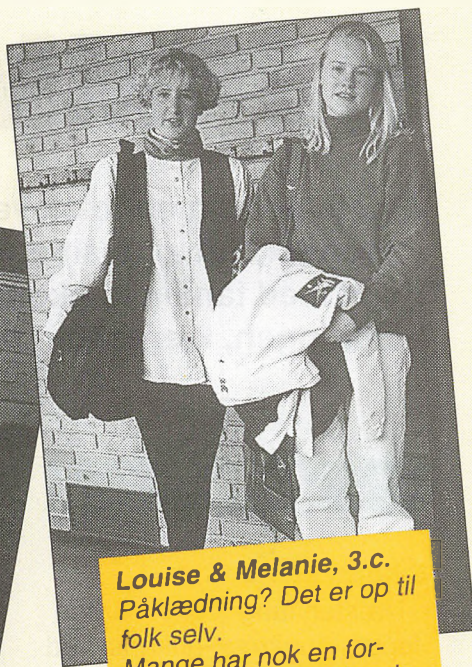
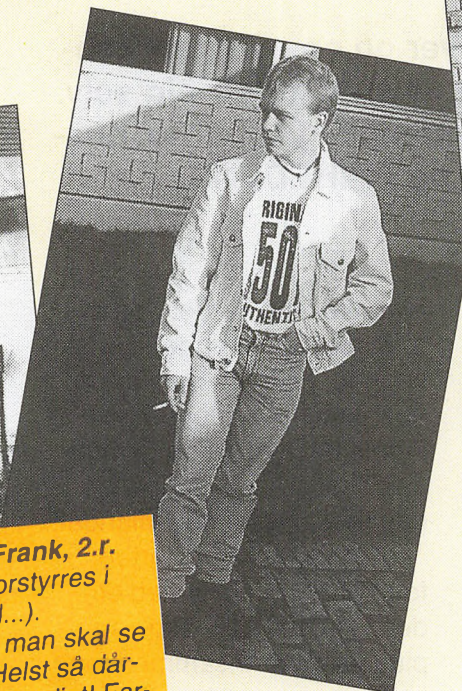
Har vi en særlig Aalborghusmode? Hvilke forventninger er der til ens påklædning? Skal man klæde sig på en særlig måde for at blive accepteret?

Hvad vil folk udtrykke med deres måde at klæde sig på?

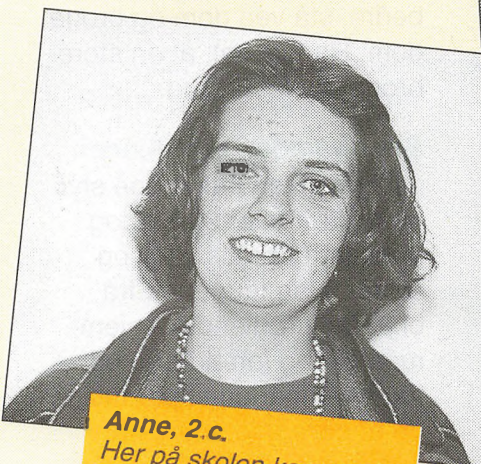
Her er, hvad &nu's medarbejdere zoomede ind på et par ganske almindelige dage på skolen.

Terje, 1.q & Frank, 2.r.
(ville nødigt forstyrres i deres kortspil...)
Moden er, at man skal se "kikset" ud. Helst så dårlig smag som muligt! Farverne skal ikke passe sammen! Men alligevel er der plads til alle.

Louise & Melanie, 3.c.
Påklædning? Det er op til folk selv.
Mange har nok en forventning til det, inden de kommer her. Nogle skifter stil, inden de starter på skolen. Men når de så er her, finder de ud af, at der ikke er nogen særlige krav.

Anne, 2.c.
Her på skolen kan man klæde sig, som man har lyst til. Det er meget frit. Jeg klæder mig efter mit humør!

Janni, 3.u.
Jeg er nok "antitypen"! Rent stilmæssigt ville jeg nok passe bedre på handelsskolen. Jeg kan lide det feminine modetøj og de højhælede sko! Men jeg oplever ikke, at folk ser skævt til mig af den grund! Her er plads til alle!

Karen, 2.a. & Ebbe, 3.u.
Karen: Jeg oplever, at der er mere plads til forskellighed på vores gymnasium end på de andre skoler, hvor der er mere pres på.
Ebbe: Der er noget "generation-x" agtigt over os, for her er faktisk mange typer "mode" på én gang.

DE FLYTTEDE HJEMMEFRA

&nu taler ud med to elever og en nyligt forhen-værende: Om at få sit eget sted og bli' sig selv. Hvad med familien, økonomien, vennerne, husholdningen, kæresten - og FRIHEDEN?

JEPPE:

Svært i starten

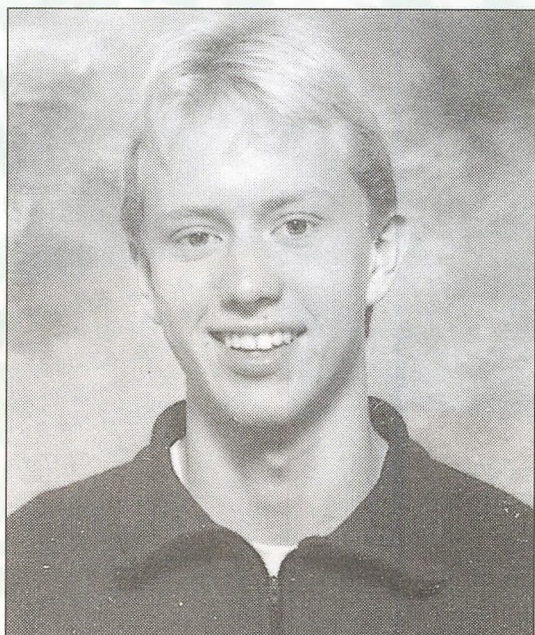
Næsten lang- og lyshårede Jeppe, punkrock-guitarist ved fredagscafeer og morgen-samlinger, var 16, da han flyttede til handelskollegiet i Hasseris. 12 kvadratmeter værelse med plads til skrivebord og guitar. Et godt sted at varme op, når man skal i byen.

Allerede året før tog han tilløb til selvstændighedens

fagre voksne verden: på efterskole med mange at snakke med. Forældrene var på Grønland, hvor Jeppe godt kunne blive og få en gymnasieuddannelse. Han havde dog mest lyst til hovedlandet.

- Det var svært i starten, fortæller han om kollegietiden i Aalborg. Nu sku' jeg pludselig være sammen med helt nye mennesker. Og selv om jeg var heldig at komme ind et socialt sted, handlede det alligevel om at se hinanden an. Men heldigvis var

der et par universitetsstuderende, som har betydet meget for mig. Efter et halvt års tid begyndte vi at gå i byen sammen og lave mad sammen. Og så ku' jeg simpelt hen

Jeppe Bülow Sørensen, 3.a og 19 år. Bor på Nordjysk Handelskollegium. Forældrene på Grønland. Foto er fra 1.g inden han flyttede hjemmefra.

snakke med dem om *alt*.

Slet ikke så ringe, når man var uden familie i byen og skulle vænne sig til selv at gøre indkøb og rent og styre økonomien.

Savnede forældrene

Jeppe er en rar og åben fyr at snakke med. Eftertænksom og tillidsfuld her omkring middagstid, mens han guller en kantine-sandwich i sig.

- Jeg var godt forberedt af mine forældre til at bo alene, siger han i en af de få spise-pauser, *&nu-redaktionen* under ham.

- De havde f.eks. forberedt mig ved at gi' mig opgaver derhjemme. Med rengøring og lignende.

- Men nogle gange savner jeg dem nu. Vi kan selvfølgelig ringe sammen, og det gør vi så. Og jeg besøger dem to gange om året. Så er samværet til gengæld meget intenst.

I dag savner Jeppe ikke forældrene så meget. Som han selv siger, har han lært sine følelser at kende *lidt* bedre, stå ved dem og bruge dem. Rart er det, at en storebror er flyttet til Gug.

Ensomheden og friheden

Økonomien har Jeppe styr på. Huslejen er 950 kr. og indbefatter gratis vask og aviser. Han får penge fra bl.a. det grønlandske hjemmestyre og forældrene og har hver måned et par tusinde at gøre godt med, når huslejen er betalt.

Men der er jo andre sider af selvstændigheden:

- Der er ikke nogen til at sige godmorgen, konstaterer

han, når vi går ham på klingen om alenelivets fordele og ulemper. Det er især et stort problem i vintermånederne!

I dag nyder Jeppe friheden
- Jeg bestemmer selv, hvad jeg vil bruge mine penge til. Uden at ha' dårlig samvittighed. Og så er jeg blevet mere selvstændig og har lært mig selv bedre at kende. Det er også rart selv at ku' bestemme, hvornår jeg vil gå i byen, komme hjem osv. Det er den slags, der som regel bekymrer ens forældre!

- Men jeg var givetvis blevet en helt anden, hvis jeg ikke var flyttet på kollegium, konstaterer han. Det er inspirerende at snakke med nogle, der er længere i systemet end én selv. Og så er det rart at ku' lukke af for gymnasieintriger, f.eks. snakken om, hvem der nu kommer sammen med hvem.

Flyt ikke for at flytte

Lige nu har Jeppe en fast kæreste. Og hvad dét angår, kunne han lige så godt have boet hjemme. I hans familie blander man sig ikke.

Han tror egentlig ikke, at klassekammeraterne er misundelige på ham for hans aleneliv. Måske et par stykker. Men Jeppe vil ikke undvære det.

- Men hvis man vil flytte hjemmefra, skal man ha' en rimelig god selvrespekt og selvtillid, slutter han. Man skal ikke ta' sig selv for alvorligt. Men man skal være indstillet på at ha' et ansvar.

- Man skal ikke bare flytte hjemmefra for at flytte hjemmefra!

Mette Høirup, 21 år. Færdig sidste sommer med hf på Aalborghus. Sidenhen bl.a. pædagogmedhjælper.

Først på kostskole

Sådan ser Mette i dag på selvstændighed, så vi skruer tiden tilbage til de første erfaringer. Hun fisker en cigaret frem, tænder, tænker sig om:

- På kostskolen

var jeg sådan set i trygge rammer med en faster og onkel som bestyrere. Jeg kom som en pæn lille pige fra 9. klasse, men næsten alle de andre havde mange og alvorlige problemer.

- Jeg fik nærmest brug for selv at ha' problemer og ikke være for artig, vedgår hun.

Mette falder i staver. Så siger hun:

- Jeg har egentlig altid troet, at jeg selv gerne ville på efterskole dengang. Men mine forældre siger, at det var dem, der pressede på for overhovedet at få mig ud.

Vejen til sit eget hjem

Efter 10. klasse i Grindsted gik vejen tilbage til Aalborg. Forældrene bor i Klokkestøbergade, Mette har en syv år yngre lillesøster, og der var ikke så meget plads hjemme. Altså skulle hun bo for sig selv, med tæt kontakt til hjemmet.

Først boede hun på et 16 kvadratmeter stort værelse ▶

METTE:

Teater på egne ben

Også Mette var 16, da hun fik sit eget værelse ude.

Lige som Jeppe var hun begyndt på selvstændigheden et år tidligere, på kostskole i Grindsted.

Mens vi taler med hende, bliver hun hurtigt en rigtig snakker. God at lytte til, også fordi hun stiller skarpt på sin egen udvikling. Ønsker ikke at tegne et glansbillede.

Vi kender hende fra årene på hf, instruktionen af "Greasen" i december 93 og "West Side Story" til februar. 100% elevstyrede forestillinger:

- Det fremmer ansvarsbevidstheden, fortæller hun. Man har ikke en lærer til at puste én i nakken, og hver person er drønvigtig. Som elever behandles vi lidt som børn og skal rette os efter lærerne. Nu står vi på egne ben, og det gi'r selvtillid, at vi kan selv.

► helt oppe på kvisten i Slots-gade. Mildt sagt et luset miljø.

- Det gik slet, slet ikke, fun-derer Mette, der samtidig be-gyndte som sproglig i Hasse-riis. Så hun flyttede i en lejlig-hed i Danmarksgade, der var både for stor og for dyr. 55 kvadratmeter. Her boede hun i godt et år.

- Jeg blev simpelt hen så ked af at være alene, også fordi det gik dårligt i gymnasi-
et.

Men så fandt hun endelig det sted, hun betegner som sit første rigtige hjem: en ungdomsbolig i Niels Ebbesen-
sgade.

- Den passede mig rent fy-sisk, og jeg stortrivedes. Det var smadderhyggeligt.

Ikke for 7 øre forstand - på økonomi

- Jeg har ikke for 7 øre for-stand på økonomi, indrøm-mer Mette lattermildt. Men vi skal altså ha' højere SU. Jeg fik ca. 3500 om måneden, og huslejen var 1700 plus el og varme.

- Mine forældre har hjulpet mig kolossalt, og alligevel har jeg været nødt til at ha' stri-bevis af jobs: som opvasker, med rengøring, i døgnkiosk, pølsevogn osv.

Men det har været sliddet værd:

- Jeg elsker at hygge mig og har brugt en masse tid sammen med venner og kæ-rester. Jeg prioriterede også det sociale højt i skolen og kom så til at sløse fagligt. Desuden var jeg meget ærlig med at udtrykke, at det var vigtigt at ha' det godt.

Dejligt og dødsvært

- Set i bakspejlet har jeg alligevel følt mig meget en-som indimellem og kunne godt ha' brugt et par år mere i familien, fastslår Mette.

- Det er selvfølgelig positivt at kunne gøre, hvad man vil. Gå i byen til midt på natten. Holde romantiske middage med kæresten, så det nær-mest er som at bo sammen. Ha' sit eget sted, man kan trække sig tilbage til.

- Men det er også død-svært. F.eks. at huske at be-tale regninger til tiden. Ikke at ha' nogen til at hive én op, når man har det skidt. Og så kan jeg egentlig helt vildt godt li' husarbejde, men er dårlig til det og nok et rode-hoved, når det kommer til stykket.

Gør det og nyd det, uden hastværk

- Når man flytter for sig selv, er man tvunget til at ta' et ansvar. Man skal skabe en base og være sin egen far og mor. Det har været det svæ-reste og taget lang tid at vænne sig til.

- Hvis man har muligheden, skal man vente med at flytte, til man er færdig med sin ud-dannelse. Både af økonomi-ske grunde og for at ha' no-gen til at bakke én op.

- Man skal ikke flytte i trods. Det er nok en fordel først at flytte sammen med nogle gode venner.

- Men så skal man også gøre det og nyde det, slutter Mette.

DAVID:

Brændte for at bli' sig selv

Det meste af sin tid har Da-vid boet hos sin mor og sted-far i Næstved. Han fortæller frimodigt, glad og med et glimt i øjet om sig selv, mens han i en times tid prøver at fortære den madpakke, han selv har smurt. Svært, fordi vi bombarderer ham med spørgsmål, som han gerne vil svare på.

- Allerede som 16-årig havde jeg et brændende øn-ske efter at flytte hjemmefra. Jeg havde meget, ofte selv-valgt frihed og var tvunget til at være selvstændig. Des-uden var jeg også påvirket af frie flipperkredse, griner han.

Derfor kom han på en tea-ter- og musikefterskole, hvor han tog 10. klasse. Hvorefter vejen gik til Aalborg: hjem til far, stedmor og søskende.

Fint at komme hjem igen

Vi vil høre, hvordan det var at flytte hjem igen:

- En fin oplevelse, selv om man måske skulle tro det modsatte. Der var kun meget små konflikter, fortæller Da-vid.

- Fra at være feriebarndom for min far blev jeg nu et "rigtigt" barn. Herligt. Desuden fik jeg i høj grad lov til at køre mit eget løb. Marianne, min sted-mor, har også været på efter-skole, og det gi'r automatisk en fælles forståelse. Men na-turligvis tog det nogen tid at bli' kørt ind i den nye gænge.

- Det var træls at bli' væk-
ket af barneskrål om morgene-
nen!

David Graff, 2.c og 18 år.
Er flyttet hjemmefra, hjem og hjemmefra igen.

Jeg skriver, læser og spiller.

Så man forstår jo godt, at David ikke får lavet varm mad *hver* dag.

- Det er nu også svært med kun to kogeplader, forklarer han.

Tid en mangelvare

I dag bor David i storesøsterens tidligere lejlighed i Niels Ebbesensgade. 33 kvadratmeter med køkken, bad/toilet og et stort rum, der fungerer som stue, soveværelse og tv-rum. Huslejen er lidt over 1400 om måneden, og David får højeste SU: 3500. Han supplerer med lån.

Når vi spørger ham til fordele ved at bo alene, falder svaret prompte:

- Friheden. Jeg kan komme og gå, som jeg vil, og gøre, hvad jeg har lyst til. Friheden bli'r dog begrænset af de opgaver, der bare venter på at bli' gjort, af mig selv: opvask, gulvvask, indkøb osv.

- Ensom når jeg slet ikke at føle mig. Tværtimod er tid en mangelvare. Jeg skal gøre rent og lave mad, læse lektier, være med i forskelligt, f.eks. skolekomedien, og så skal jeg også pleje min omgangskreds. Af princip vil jeg sove ved midnatstid, og jeg skal også ha' tid til mig selv:

Nærkontakt med familien

David er i nærkontakt med familien i flere generationer. Fordi han har lyst til det:

- Jeg aflægger i hvert fald et par familiebesøg om ugen, siger han og ser tydeligt ud til at befinde sig ved det.

- Men jeg har nu også en *meget* stor familie, tilføjer han humørfyldt. Jeg er *altid* velkommen og kan godt li' min familie, som er meget alsidig og afvekslende.

- Jeg spiser jævnligt hjemme, for far Ove elsker at trylle i et køkken. Desuden bli'r ens familie enormt gavmild, når man flytter hjemmefra. Jeg ta'r gerne af sted med et par koteletter eller lignende under armen. Så lad mig benytte lejligheden til at rette en stor tak til min familie.

Man skal ha' en del modenhed

Vi spørger, om David har en fast kæreste, og om betingelserne ikke er bedre, når man bor alene.

- Både ja og nej, svarer han til det sidste spørgsmål. Jeg *har* haft en kæreste, men ikke mer', det forhold røg - på interrail - sidste sommer. Men kærester har nu altid kunnet overnatte, mens jeg boede hjemme. P.t. har jeg ikke lyst til at ha' en fast kæreste, så jeg er ikke på jagt.

David er den eneste i 2.c, der er udeboende. Hvad siger klassekammeraterne?

- De finder det vist nok spændende, at jeg bor ude. Desuden er min lejlighed et bekvemt mødested, hvor vi selv kan bestemme.

Han opsummerer:

- Det har været meget vigtigt tidligt at ha' drømmen om at flytte hjemmefra. Man skal nemlig gøre sig *mange* overvejelser. Se realistisk på sin økonomi og sin tid. Være klar over, at når man vil ha' frihed, kan man ikke stille så mange krav.

- Man skal ha' en del mod og modenhed med i bagagen.

“ - Man skal ikke bare flytte hjemmefra for at flytte hjemmefra! ”

“ - Man skal ikke flytte i trods. Det er nok en fordel først at flytte sammen med nogle gode venner.

Men så skal man også gøre det og nyde det. ”

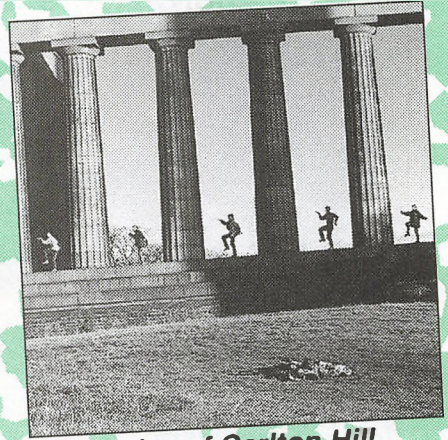
“ - Man skal ha' en del mod og modenhed med i bagagen. ”

SKOTLANDS

PROJEKTET 1994

Hvem er skotte? Hvem er dansk?

Indtagelse af Carlton Hill i Edinburgh.

Shetlandsøerne, her kommer vi!

Kanonspændende rundvisning i Edinburgh!

Afslappet stemning - hævet over Edinburgh.

Venskaber knyttes.

På New Battle Abbey - med eget slotsspøgelse.

Før efterårsferien var 2.u vært for skotske gæsteelever i 4 uger. I november var 2.u så på besøg og i skole hos skotterne.

Det perfekte elevråd!

Sådan et har vi ikke på Aalborghus, endnu! Men en weekend i november drog 30 seriøse aalborgusere til en hytte i de vestbjergske bakker for at finde gyldne korn. Ebbe Sloth Andersen, 3.u, fortæller her:

Diskussion, selverkendelse og råhygge stod på dagsordenen, da elevrådet på Aalborghus drog på arbejdsweekend.

Gennem ihærdig diskussion, selverkendelse og råhygge nåede vi til de to overordnede temaer: *Kommunikation & Engagement*. Men også til, at netop disse to ikke var særlig godt repræsenteret på Aalborghus. Desuden var vi som elevråd for usynlige i skolens hverdag.

Nye impulser

Først måtte vi få kommunikationsvejene klarlagt.

Vi kom frem til, at elevrådet må have flere nye impulser for at have noget at arbejde med. De skal bl.a. komme fra DGS (Danske Gymnasieele-

vers Sammenslutning), hvor gymnasieelever fra hele Danmark danner fælles meninger og skaber fælles initiativer.

Vi skal også udnytte, at de fire gymnasier i Aalborg har et fælleselevråd og endelig: Alle Aalborghus' mange udvalg skal aflægge rapport til elevrådet.

Tilbage melding

Elevrådsrepræsentanterne skal selvfølgelig sørge for, at deres klasse får løbende besked om, hvad der sker, og samtidig få tilbage melding på forskellige spørgsmål.

Alt dette har været muligt før, men det har ikke rigtig fungeret.

For at komme ud til eleverne skal elevrådet desuden udnytte "Det Fri Organ" (elevernes eget blad) til at formidle nye ideer og aktiviteter. Vi vil arrangere fire gule sider i midten af bladet, hvor elevrådet kommer til orde.

Vi blev enige om, at engagementet på Aalborghus egentlig har været udmærket. Men da det nogen gange kniber med fremmødet til gode arrangementer (som fredagscafé), skal elevrådet gå ud og støtte initiativerne bl.a. ved morgensamlingerne. I det hele taget skal vi skabe en positiv stemning over for arrangementerne.

Uddelegere og synliggøre

Elevrådet skal desuden sørge for i højere grad at uddelegere opgaver, og det skal turde at tage stilling til vigtige spørgsmål og på den måde blive mere aktivt.

Ud over disse ret seriøse mål kom der også mange forslag til, hvordan elevrådet skal gøre sig mere synligt.

Et af disse forslag blev udført mandagen efter hytteturen, hvor elevrådet under morgensamlingen besatte scenen. Der blev holdt elevrådsmøde, så eleverne blev tvunget til at høre, hvad det var, vi lavede.

Ny æra

Vi er nu startet på en ny æra i elevrådets historie. Det vil nok tage nogen tid, før vi får lavet det perfekte elevråd, men med hytteturen fik vi taget et par skridt på vejen.

Bande-drama på Aalborgghus

Kl. 19 en onsdag aften. &nu's gæstemedarbejdere er igen i skole. På sporet af "West Side Story", årets skolekomedie. Med premiere 8. februar.

Stykket

Handlingen udspilles på Manhattan, New York. To bander rivaliserer. Det er den amerikanske bande *The Jets*, stiftet af Tony og Riff. Den sidste leder nu banden alene, fordi Tony har fået job i en butik.

Den anden bande hedder *The Sharks* og består af puertoricanske tilflyttere. Banden ledes af Bernardo, som sammen med Maria (hans lillesøster), Anita (hans forlovede) og mange andre er kommet til Amerika for at finde lykken.

Der arrangeres en fest for at blande de unge. Her møder Maria og Tony hinanden, og det er kærlighed ved første blik. Men deres forhold er selvfølgelig helt umuligt: en puertoricansk pige og en amerikansk fyr!

Stykket igennem bliver hadet mellem de to nationaliteter mere og mere intenst. Det trækker op til en afgørende kamp, som Maria og Tony prøver at forhindre.

Følg selv dramaet. Vi stiller om til en prøveaften:

På scenen

I festsalen er en flok aktive elever i fuld gang på scenen. De øver ihærdigt under den gamle hf-elev Mette Hørup's kyndige instruktion. En af dem er Kristine, 3.c.

Hun har været med i skolekomedierne i både 1. og 2.g, så hun ved, hvad det vil sige. I år er hun instruktørens højre hånd, og desuden har hun rollen som Anita. Den be'r vi hende give et indtryk af:

- At spille puertoricanske Anita er en udfordring, fordi hendes karakter forandres i løbet af stykket. Først er hun en lidenskabelig og sprudlende pige, fuld af livsgnist. Men hendes tilværelse ændres, og hun bliver meget såret og bitter.

Kristine kan sagtens genkende noget af sig selv i figuren.

I magasinet

I magasinet dybt under scenen sker der også noget. Her sidder scenograferne og

Koncentrationen er stor, når der øves på scenen.

klistrer strimler af avispapir på et net af hønsetråd.

- Vi er ved at lave en gine til den systue, hvor Maria og Tony skal drømme om at blive gift, oplyser Lone, 1.u.

Næsten alle scenograferne har før været i nærkontakt med teatermiljøet.

Jakob, 3.b, har været med til at lave et krybbespil på Klarup Skole.

- Det var sjovt, siger han og griner højlydt.

Og Rikke, 1.b, fortæller om, hvordan hun var med til at lave parodier på sine gamle lærere i folkeskolen.

Selv om der arbejdes hårdt på ginerne, fornemmer man tydeligt den hyggelige atmosfære i magasinet.

Teatervejen

Men hvordan kommer man med i skolekomedien?

- Jeg hørte på morgen-samlingen, at de manglede folk, og tænkte, at man jo altid ku' forsøge, siger Anne, 1.x, mens hun klistrer en strimmel avispapir på ginen.

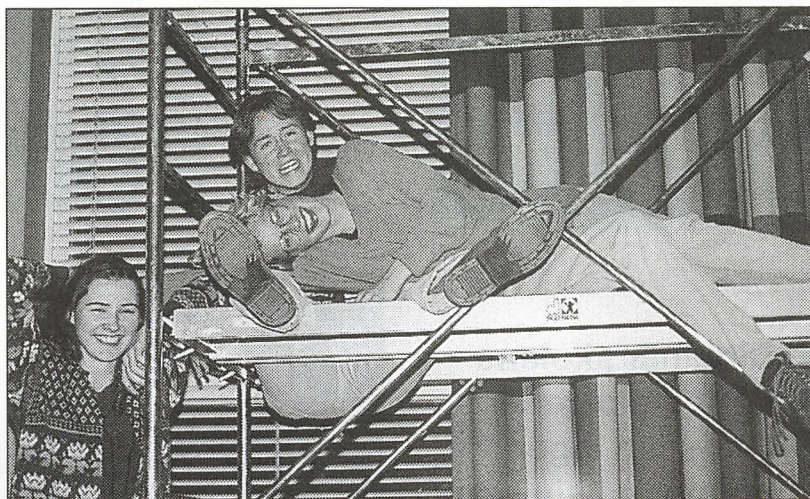
Corty, 3.c, fortæller, at han oprindeligt meldte sig som lys-scenograf. Men ved et tilfælde blev han sat til at klippe og klistre.

De fleste af scenograferne ville egentlig helst have haft en rolle i stykket.

- Men det her er også meget hyggeligt, afslører to gange Maria fra 1.u og 1.y.

Suset og udfordringen

Instruktøren hedder altså Mette Hørup, hf'er fra 94 og sidenhen bl.a. pædagogmedhjælper i en børnehave. Hun instruerede også elevmusi-

Drama på scenen, men fred og ingen fare under prøverne.

calen "Grease" i december 93.

Vi spurgte, hvorfor det er så sjovt.

- For mig er det suset og udfordringen, siger hun. Kan det lade sig gøre igen at få skolekomedien til at blive en succes?

Vi vil også høre om det værste ved instruktør-jobbet.

- Det er meget svært at "kassere" en gruppe interesserede, og det var desværre nødvendigt. F.eks. kan man ikke bruge en nordisk lyshåret type til at spille den puer-

toricanske Anita. Der kom rigtig mange, og vi havde simpelt hen ikke roller nok. Nogle kunne bruges som scenografer, men langt fra alle. Desværre.

Til slut spørger vi, om det overhovedet kan lade sig gøre at skabe en skolekomedie uden hjælp fra lærerne.

- Bestemt, svarer Mette. Vi får stor opbakning alle steder fra. Bl.a. fra musiklærerne og administrationen.

Hvad der kommer ud af anstrengelserne, kan vi se i februar.

Gineproduktion er hårdt og koncentreret arbejde.

Ditte har skolens korteste pighår. Christian tager notater på sin bærbare computer. & nu får en ide: Lad os bringe de to sammen! Vi lægger ud med 20 personlige spørgsmål.

- Hvordan ser dit værelse ud?

Ditte: Der er mange små ting overalt. Væggene er hvide, men med store blå plakater, bl.a. af Leif Sylvester og Picasso. Jeg har en blå sofa og en grøn gyngestol. Blåt gulvtæppe. Desuden har jeg et soveværelse.

Christian: Midt langs den ene væg står skrivebordet med computeren. På hver sin side er to højttalere. Modsat to lænestole. Den bedste står, hvor lyden også er bedst. Reol med LP-plader og edb-manualer. På væggen et sælskind fra Grønland og et masseproduceret gult/rødt/sort og mørkt maleri. Plus et ur og en opslagstavle. Jeg sover i værelset ved siden af, som jeg også har, efter min storebror er flyttet.

Christian Worm Mortensen. Født 30. april 1976. Bor i Gug sammen med forældrene. Har gået på Gug skole. Går i 3.y. Valgfag: Matematik, fysik, psykologi og samfundsfag.

Ditte Lemcke. Født 6. august 1977. Bor i Mou sammen med forældrene. Har gået i folkeskole i Mou. Enebarn. Går i 2.a. Musik som valgfag i 2.g.

- Hvad bruger du mest tid på i din fritid?

D: Musik. Jeg spiller klaver og synger, også i et band. Og på transport frem og tilbage fra Mou.

C: Lektier. At programmere og at læse og skrive elektronisk post. Det foregår i amatørregi med andre programmører og er derfor gratis - med undtagelse af telefonregningen.

- Går du sommetider i Jomfru Ane Gade?

D: Ja, ofte. Men ikke altid med lige stor succes...

C: Jeg har i alt været der 3 gange. De 2 første var af ca. 0 times varighed. Sidste gang gik vi en del rundt. Ikke

særlig morsomt. Ikke min stil. Har ikke fået lært, „hvordan man gør“. Og er som regel ret træt, når tiden er inde.

- Læser du avis?

D: Ja, Politiken.

C: Jyllandsposten og Stiftstidende.

- Hvad læser du deri?

D: Næsten det hele. Undtagen sporten.

C: Vittighederne og tegneserierne. Ikke tv-programmet - ser sjældent fjernsyn. Desuden bladrer jeg hurtigt igennem og læser lidt - især om politik. Jeg ynder at have stor foragt for Stiftstidende og dens evige fokusering på lokale ting. Læser selvfølgelig

aldrig andet i den avis end bagsiden.

- Dyrker du sport?

D: Nix.

C: Næhhh, jeg har spillet fodbold (som alle små drenge) og siden prøvet med bordtennis og basketball. Nu har jeg ikke dyrket noget i flere år...

- Den bedste bog, du har læst?

D: „Den lille prins“, tror jeg.

C: Helt seriøst: Jeg synes, at den matematikbog, vi havde i 1. og 2. g, var virkelig god. Lige nu læser jeg „The C++ Programming Language“. Siden 5. klasse har jeg frivilligt læst én skønlitterær bog. Jeg mener, den hed „Eagle“. Det var en journalist, der i et år fulgte udviklingen af en datamat. Ret fascinerende.

- Hvor ofte går du i bio?

D: Højest 5 gange om året.

C: Sjældent. Sidste gang for to år siden.

- Den bedste film, du har set?

D: „Rød“. „Englegård“.

C: Hmmm, ikke set så mange. Den film, jeg så engang i biografen, kaldet „Russian Pizza Blues“, var da meget god. Jeg har også set en god Dirch Passer film...

- Hvor ofte går du i teatret?

D: Meget sjældent.

C: Sidste gang var, da vi var på lejrskole i 9. kl. Det kongelige teater, hvor vi så en ballet. Og om det kan kaldes teater, er vel noget tvivlsomt.

- Hvilken musik lytter du til?

D: Jazz og funk, men også en del klassisk.

C: Jeg lytter IKKE til heavy rock, hip hop, jazz eller noget i stilen Lis og Per. Hellere stille, vellydende musik, og det er ballader, jeg mest skruer op for.

- Den bedste koncert, du har været til?

D: Benjamin Koppel eller Strawberry Jam, tror jeg. Både musikken og stemningen betyder meget.

C: Jeg erindrer ikke at have haft nogen koncertoplevelse. Ved koncerter er der larm og støj, og man bestemmer ikke selv lydniveauet. Jeg foretrækker at sidde hjemme ved mit anlæg, som jeg har ofret jeg-ved-ikke-hvormange tusind kroner på.

- Din yndlingsret?

D: Det kommer an på mit humør, og hvem jeg er sammen med.

C: Pizza. Måske fordi jeg får det så sjældent. Det samme kan jeg sige om lasagne.

- Dit favoritmærke i øl?

D: Tuborg, men jeg vil helst ha' vin.

C: Min første øl drak jeg i sommer. Så det er begrænset, hvor mange erfaringer jeg har på det område. (Og nej: Ingen har søgt at forhindre mig i at drikke øl tidligere, tværtimod).

- Hvor ofte laver du mad til familien?

D: Sjældent.

C: En gang om ugen.

- Har du job efter skoletid?

D: Nej.

C: Har gået med Stiftstidende i 4 år, men stoppede efter sommerferien. Jeg har i perioder forskellige programmerings-småjobs.

- Din foretrukne måde at holde ferie på?

D: Jeg er vild med at rejse. Ellers at være alene med et klaver.

C: Den er sådan, som jeg håber, min fremtid vil forme sig: Lave programmer, som bliver brugt, og være i tæt kontakt med testere af programmet og eventuelle medudviklere.

- Hvordan holder du din fødselsdag?

D: Sammen med familie eller venner.

C: Når tiden sig nærmer, spørger min mor mig som regel, om jeg ønsker noget bestemt at spise. Og det får vi så.

- Din bedste skolefest?

D: Afrikafesten sidste år. Især fordi der var noget hyggelig musik.

C: Jeg har kun i begrænset omfang deltaget i skolefester og fået noget ud af dem. En af grundene har formodentlig været, at jeg ikke har drukket alkohol...

- Var du med i Operation Dagsværk?

D: Ja.

C: Ikke i år, nej. Ikke desto mindre respekterer jeg fuldt ud de mennesker, der går aktivt ind for sagen.

Læs mere om de to på side 20 ►

DITTE & CHRISTIAN

Ditte og Christian er indbudt til en snak på tremands-hånd efter skoletid. Om fritid, venner, forældre, kærester og meget mere.

Ditte møder op klædt i sorte bukser og sko. Dertil en farvestrålende trøje. Hendes skoletaske er en lille frisk boksmappe.

Christian har sin rygsæk med og vækker ikke opsigt i sine beige lærredsbukser, poloskjorte og en lys sweater.

Vi placerer os omkring en mikrofon. Ditte drejer siden til Christian og trækker benene op under sig.

En stræber og en markør

- Er du en stræber, Christian, spør'r &nu.

Forældre

D: - Jeg kan fortælle mine forældre alt, men gør det ikke. De blander sig ikke, men er der. Jeg er opvokset med frihed under ansvar.

C: - Jeg fortæller ikke mine forældre så meget. Det accepterer de. Frihed under ansvar, er også deres linie. Det passer mig fint.

C: - Både ja og nej. Jeg behøver ikke noget særligt gennemsnit for at nå den uddannelse, jeg vil nå. Men når jeg ved, jeg kan gøre noget godt, så kan jeg ikke la' vær'. Jeg kan ikke bare slappe af. Det er for dumt og kedeligt.

- Har du et markeringsbehov, Ditte, spør'r &nu.

D: - Den har jeg mødt mange gange. Når man klipper håret sådan, så må det være for at få opmærksomhed. Det ta'r jeg ikke så tungt. Frisuren har jeg valgt, fordi jeg synes, den ser pæn ud.

Stemning og det faglige

- Jeg kan virkelig godt li' at gå her. Her er en god stemning. Selvfølgelig kommer man for at få en uddannelse, men det er mere spændende, hvad man nu laver sammen med dem, man kender her. Venner og musikken betyder meget for mig.

Der er også nogle stride, men generelt respekterer folk hinanden her. Man er ikke bange for de anderledes.

Her er et åbent miljø og flere muligheder, end jeg nogensinde har haft før.

C: - Da jeg var på besøg som sut-aspirant, var det en virkelig positiv oplevelse. Lærerne var engagerede, vidste mere og var anderledes over for eleverne, end jeg var vant til. Det er faktisk mere det faglige, jeg er gået efter. Miljøet er da godt for mange, men jeg har ikke gjort ret meget for at være med i det. Sikker for lidt.

Ikke sidde hjemme

- Jeg har siddet ved computeren derhjemme, har pro-

grammeret og udvekslet elektronisk post med andre. Jeg har da heller ikke haft så mange venner her. Det er jeg så begyndt at gøre noget ved. Jeg kan jo ikke sidde hjemme hele tiden.

Ingen har generet mig i min måde at være på, tværtimod. Nogle har ligefrem forsøgt at hive mig lidt ud. Og det er jeg da glad for.

Selskabsløve

- Jeg har det problem, at jeg faktisk er bange for, at folk ikke gider mig. Tænker: Åh nej, nu kommer han igen. Måske er det ubegrundet, men sådan føler jeg. Og så holder jeg mig tilbage, så jeg ikke risikerer noget.

D: - Det kan jeg godt genkende. Men jeg ved, at så får jeg jo aldrig nogle mennesker at se. Man må bare blande sig, og så mærker man hurtigt, hvis man ikke er så velkommen.

C: - Jeg kan ikke bare gå hen til folk. Jeg har ikke altid noget at snakke med om, og jeg føler mig måske også lidt anderledes.

D: - Hvorfor skal man være den store selskabsløve? Sådan opfatter jeg da heller ikke mig selv. Nogle gange kan jeg li' at være sammen med andre, og så opsøger jeg dem. Til andre tider gider jeg ikke se nogensomhelst.

Ditte og Christian er ved at komme i snak nu.

Der er øjenkontakt. Den altopfangende mikrofon er for længst glemt, og intervieweren har ingen rolle mere.

Noget forbigående

De taler om at blive skoletræt. Christian har ikke været det i gymnasiet, men nok i slutningen af folkeskolen. Undervisningen gik for langsomt, og mange saboterede den. Gymnasiet blev løsningen på den krise. Ditte har været meget tæt på at stoppe i 1.g:

D: - Jeg havde været syg og var kommet meget bagefter. Det var svært at komme i gang med at lave lektier. Det havde jeg jo aldrig gjort i folkeskolen. Oveni kom så hele karakterræset. Det hele hang mig ud af halsen.

Jeg kom igennem krisen ved at have mange fraværstimer og ikke lave mine ting. Jeg stolede på, at det var noget forbigående, og gav mig selv en pause.

Jeg kan, og jeg gør det

Christian hører ikke til dem, der har fraværstimer eller er bagud.

C: - Jeg afleverer mine opgaver til tiden. Og planlægger, så de ikke skal laves aftenen før. Jeg arbejder heller ikke så godt om aftenen.

D: - Jeg er tit lidt bagud, forskelligt fra fag til fag. Nogle fag siger mig ingenting. Jeg

kan sagtens finde ud af dem, men bliver ikke inspireret.

C: - Hvem si'r, du skal blive det? Man kan da lige så godt aflevere til tiden. Okay, i fag som matematik og fysik har jeg da en vis lyst til opgaverne. Dansk stil kan jeg ikke li', men jeg bruger da den tid, der skal til.

Hårdt arbejde, tilpas koncentration og tid skal nok give et godt resultat. Jeg ved, jeg kan skrive en god stil, og det gør jeg så.

Jeg kan heller ikke komme til en time uden at være forberedt. Den situation kan være så ubehagelig, at jeg har undgået den.

Menneske med interesser

D: - Jeg læser enormt meget selv, men ikke altid de bøger, jeg har fået i skolen. Det at læse kræver motivation. Jeg kan ikke blive motiveret ved at vide, at jeg skal.

C: - Det gør jeg heller ikke. Men skal jeg, så gør jeg det bare.

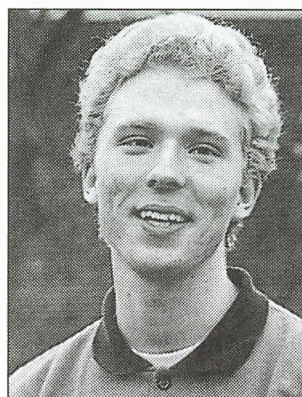
D: - Der er jeg knap så autoritetstro. Hvis noget har interesseret mig, så har jeg da læst.

Men der er også andet, jeg gerne vil nå. Man er kun ung én gang, og jeg vil ikke opgive alt andet for skolen. Jeg er først og fremmest et menneske med interesser.

Jeg spiller klaver et par timer dagligt. Går til sangundervisning, synger meget, også i band. Det kan jeg ikke undvære.

At tænke

- Jeg kan også bruge masser af tid på at sidde og lave

ingenting. Kigge ud i luften og tænke.

C: - Er det noget du nyder?

D: - Ja, jeg finder ud af, hvor jeg står i forhold til andre folk. Det er rart at have styr på sig selv.

Jeg tænker over ting, der er sket. Hvis noget er gjort forkert, vil man jo gerne gøre det rigtigt en anden gang. Og jeg tænker over problemer inden for psykologi, filosofi eller videnskab.

Det er en slags efterbearbejdning og forberedelse - eller en regulær filosofien.

fortsættes på side 22 ►

Tror på?

C: - Jeg er hverken døbt eller konfirmeret. Nogle af de normer, der ligger i Bibelen, kan jeg da sagtens gå ind for, men jeg tror ikke på den gud, der er deri. Og slet ikke på, at der er en skaber af det hele eller én, der styrer verden. Al den fundamentalisme, der er rundt om, er skræmmende.

D: - Jeg er medlem af Baptistkirken, men jeg tror ikke på, at Gud styrer mit liv. Jeg tror på mig selv, og at jeg former min egen skæbne. At bede til Gud om noget, opfatter jeg som at lægge ansvaret fra sig. Nogle taler jo om Gud, som var han deres nabo.

DITTE & CHRISTIAN

- **C:** - Det er da også noget, jeg gør, men jeg falder ikke i staver ret lang tid ad gangen.

Jeg kan lade op ved at lytte til musik, gerne med lukkede øjne. Ikke for at tænke. Det gør jeg bedst uden musik.

Helt speciel følelse

- Jeg har sunget i kor, men spiller ikke noget instrument, og jeg fortryder, at jeg ikke har lært at spille på et eller andet. Til gengæld går jeg meget op i at programmere.

Det kan man blive virkelig

engageret i. Det er en helt speciel følelse, at man laver noget, og så virker det. Så programmerer man videre og finder på noget helt vildt smart, og det virker også.

Derhjemme har jeg en pc, en 486DX 33 mhz med 960 mb harddisk. Og så har jeg en lille bærbar med i skole til at tage notater på. Når jeg kommer hjem, overfører jeg dem via kabel til den store.

Den fjerne fremtid

Christians fremtid er sikkert noget med edb, tror han. Læse datalogi og matematik. Udvikle programmer. Ikke gerne et 8-16 job. Helst et uden skarpt skel mellem arbejde, fritid og interesse.

Ditte vil også noget med sin lidenskab, musik. Måske musikpædagog eller musiklæ-

rer. Eller læse psykologi eller antropologi.

Kærester

Hvordan fremtiden ellers ser ud, tør ingen af dem rigtigt byde på.

Ditte håber på mand og ét barn, engang. Lige nu virker det fuldstændig urealistisk bare at tænke på bryllup.

Når Christian tænker på den fremtid, er den også meget fjern, betror han:

C: - Jeg har slet ikke haft nogen kæreste endnu. Jeg har været meget hjemme, bange for at komme ud blandt folk. For at virke irriterende. Men jeg håber da at få én. Det gør man vel altid.

D: - *Jeg har haft en kæreste i 1° år, så jeg har prøvet at vænne mig til at være sammen med et andet men-*

Partifarve

C: - Jeg stemmer på de konservative. Tilhører venstrefløjnen i partiet. Jeg synes, det er en skandale, at politik i dag meget handler om personer og om de skandaler, de frembringer. Min holdning er, at demokrati er dårligt. Folk er generelt ikke kvalificerede eller oplyste nok til at stemme fornuftigt. Desværre findes der mig bekendt ikke noget system, der fungerer bedre end demokratiet. Derfor går jeg ind for det.

D: - *Jeg synes bedst om Socialdemokratiet. Jeg er ikke med i nogen politisk kamp, men jeg interesserer mig meget for samfundets opbygning. Især at man bliver ved med at tage hensyn til dem, der har færrest midler.*

C: - Det mener alle vel i dag. Men jeg så gerne en socialdemokratisk-konservativ regering.

D: - *Også gerne for mig.*

neske på den måde. Vi var også ude at rejse sammen. Alligevel endte det med, at jeg havde behov for at være mig selv og være alene igen.

Den eneste ene

- Min drømmefyr? Ja, han må gerne interessere sig for musik, fordi det er så stor en del af mit liv. Han skal være meget selvstændig. Kunne stå virkelig fast på sine synspunkter og stoppe mig, hvis jeg går over grænsen.

Være god til at tilgi', være tolerant. Har jeg lyst til at være alene i en måned, så vil jeg være alene i den måned. Det må han ta' hensyn til, og så ha' tillid til mig.

Måske findes han slet ikke, for jeg stiller vist store krav. Ellers ville jeg nok også have en kæreste nu.

C: - Jeg har ikke noget bestemt billede af min kommende kæreste. Gerne en rimelig selvstændig person, der ikke kun siger ja og amen. Det vil jeg ikke kunne klare i længden. Ellers har jeg ikke så mange ønsker.

Edb vil jeg aldrig gå hen og snakke med en pige om, for jeg ved næsten på forhånd, at hun ikke er interesseret. Og jeg er ikke god til at tage kontakt ellers. Bl.a. derfor har jeg ingen kæreste og har ikke haft nogen.

D: - Hvis jeg ser én, jeg vil i kontakt med, vil jeg gøre opmærksom på min eksistens.

Kan han ikke li' mig, må jeg prøve at glemme det, så jeg ikke bliver alt for såret.

Båndet løber ud. De to har talt uafbrudt i små to timer. Og de bliver ved...

Blind date

Hverken Ditte eller Christian har på forhånd fået at vide, hvem de skal møde. Da de kommer til &nu's aftale, viser det sig dog, at det ikke er første gang, de ser hinanden. De har udvekslet enkelte bemærkninger før, men ikke mere. Kender ikke hinandens navne. &nu be'r dem om at give deres indtryk af hinanden, straks og lige inden vi skiller.

Før

Christian om Ditte:

- Jeg har lagt mærke til hendes specielle hår. Hun skiller sig ud. Jeg er næsten lidt skræmt.

Hun er nok én, der gerne vil være speciel, og bruger håret til det. Hvis det passer, er det en svaghed i mine øjne. Jeg ville ikke kontakte hende, sådan umiddelbart.

Ditte om Christian:

- Han er nok én, der laver sine ting, men ikke har vildt mange interesser ud over skolen. Han er nok meget målbevidst, en stræber. Om det er negativt afhænger af, hvordan han er som menneske, og det ved jeg jo ikke.

Bagefter

Christian til Ditte:

- Du er en person med holdninger. Bevidst om mange ting. Sympatisk på mange måder, synes jeg. Vi ligner hinanden mere, end jeg troede.

Ditte til Christian:

- Enig. Der er flere fællesnævner - også selv om vi stadig kun kender hinanden begrænset. Jeg opfattede dig som én, der kun interesserede sig for skolen, men nu ser jeg et menneske bag. Min mening var tåbelig, for det er den slags fordomme, jeg også selv er blevet ramt af.

Ungdoms- bowler på topplan

En torsdag eftermiddag opsøgte &nu's gæstemedarbejdere Anja Ernst, 3.y, i Løvvang Bowling Center. For at få en snak om hendes utraditionelle idræt.

3-4 år gammel havde Anja sin gang i bowlinghallen sammen med sin far. 11 år gammel kom hun på et hold som aktiv spiller. Hun fik virkelig smag for spillet og trænede intensivt. Som 14-årig trænede hun 3-4 gange om ugen og blev nu også udtaget til kampe.

Den hårde træning gav resultater. I 1993 blev Anja udtaget til ungdomslandsholdet. Året efter kvalificerede de sig til EM i Finland og vandt bronze.

Aldrig rigtig træt - af bowling

Vi spurgte Anja, hvordan det er at bruge så meget tid på en sportsgren.

- Det er klart, at det kan være træls i perioder, hvor man ikke spiller så godt, men rigtig træt af bowling er jeg aldrig. Det er dejligt at lære så mange nye mennesker at kende, især på vores week-enture, hvor vi deltager i turneringer og stævner med folk fra hele landet. Da vi tilbringer så meget tid sammen, er vi næsten som en familie.

Anjas hårde træning har bl.a. resulteret i en bronzemedalje ved EM.

- *Hvad nedprioriterer du?*
- Jeg går sikkert ikke så meget i byen som andre, men jeg savner det egentlig ikke. Og af og til kan det være svært at overkomme lektierne. Det var især et problem i 2.g, hvor der var mange afleveringer.

Økonomien

Anja spiller det billigste sted i Aalborg.

- Månedligt bruger jeg ca. 700 kr. til træning og turneringer, fortæller hun. Men så snart det drejer sig om udtagne hold, er alt betalt, af Team Danmark, klubben eller Bowlingforbundet.

- Den største udgift er bowlingkuglerne, som vi selv betaler. En kugle koster rundt regnet 2000 kr., og jeg har i alt fem.

- Men heldigvis er der også forbundet nogle indtægter med at bowle. Af og til kan

man være heldig at vinde pengepræmier.

Balancen - og fremtiden

- Det kræver ro og psykisk balance at spille i pressede situationer, forklarer Anja. Psyken er noget af det vigtigste at ha' i orden - den udgør ca. 50% af spillet. Derfor består en stor del af træningen af afspændings- og afslapningsøvelser.

Desuden skal den fysiske form være god, for det er betingelsen for at kunne koncentrere sig.

Anja regner ikke med en fremtid som professionel inden for bowling.

- Man kan ikke leve af at bowle i Danmark, svarer hun. Hvis man har ambitioner om det, skal man til USA.

Den slags planer har Anja ikke. Kun et håb om at kunne fortsætte med at spille på et højt niveau herhjemme.

PORTRÆT AF EN TV-REPORTER

Det er måske ikke alle, der ved det, men vi har en vaskeægte tv-reporter i vore rækker: Bisi, 1.hf. Hun er billedkorrespondent for ungdomsprogrammet Zig-Zag.

Hvordan bliver man det? Og hvad er det? Det spurgte &nu's gæstemedarbejdere sig selv og Bisi om.

Videobrev

Bisi ville egentlig søge en af stillingerne som studievært i Zig-Zag, men hun var for sent ude. I stedet for lagde hun billet ind på et job som billedkorrespondent. Uden helt at vide, hvad det indebar.

Hendes ansøgning var ret alternativ. Hun sendte nemlig et videobrev. På et videobånd fortalte hun lidt om sig selv og sine interesser - og viste noget om aktiviteter for unge i Aalborg.

Det gav pote. Ud af ca. 400 ansøgere blev Bisi, sammen med 30-40 andre, inviteret til Århus, hvor de skulle tilbringe en dag på DR.

Her fik ansøgerne til jobbet som billedkorrespondent, hvoraf Bisi var den eneste pige, udleveret et kamera. Sammen med studievært-ansøgerne skulle de lave små indslag.

Oplæring fra bunden

På det tidspunkt vidste Bisi absolut intet om det at filme. Andre af hendes medkombattanter var proffer, der før havde haft jobs som fotograf.

Bisi, 1.q, billedkorrespondent for Zig-Zag.

Men hun klarede det fint. I juni fik hun at vide, at hun sammen med 12 andre (studieværter og billedkorrespondenter) skulle have et 10 dages kursus i Århus.

Her lærte de at tilrettelægge en Zig-Zag udsendelse fra bunden af. Under opholdet boede de på et vandrerhjem, hvilket skabte et vældigt godt sammenhold. For at kurset ikke skulle koste dem noget,

fik de hver udleveret 3000 kr., som de så kunne bruge til mad, byture, og hvad de ellers ville.

Her gjorde Bisi sig klart, at hendes fremtid lå inden for tv-branchen.

Sig din mening

I juli fik Bisi besked om, at hun nu var Zig-Zags billedkorrespondent i Nordjylland.

Bisi laver indslaget "Sig din mening", hvor unge udtaler sig om et bestemt emne. Det har tilrettelæggerne i Århus valgt, f.eks. alkohol, rygning, forældre. Lidt slidte emner, mener Bisi, men det er jo det, som interesserer seerne.

Bisi bruger ofte elever fra Aalborg i sine udsendelser. Andre gange ringer hun til folkeskoler, der så lover, at de har en 9. eller 10. klasse, der meget gerne vil udtale sig. Men ofte er det sådan, at kun to-tre stykker til syvende og sidst vil sige noget. Så har Bisi brug for hjælp fra sin egen q-klasse, og får den.

Se selv Zig-Zag. Mandag eftermiddag.

Zig-Zag på skærmen.

Disse annoncører
støtter & nu
- støt også dem

palleWhansen as
aalborghuset

TØMRER- OG SNEDKERFIRMA · MASKINSNEDKERI
KONTOR OG VÆRKSTED: THORNDALHLSVEJ 8 · 9200 AALBORG SV
TELEFON 98 18 02 66 · TELEFAX 98 18 68 66 · GIROKONTO 6 70 72 70

Fod på fremtiden

Nørresundby Bank

Bredgade afdeling
Bredgade 3
9100 Aalborg

COMPUTER Shoppen
TLF. 98 10 33 01
FAX. 98 10 90 00

Rantzaugade 47 · 9000 Aalborg

UNIQUE
Future line

**PREPRESS OG
4-FARVE TRYK**

Opsætning
4 farve-scanning
Elektronisk montage
Udkørsel af film/papir
Heatsetrotation Web 8 og Web 16
Coldsetrotation og bogbinderi

FRANZEN
O F F S E T

Fåborgvej 15A · 9220 Aalborg Ø
Refsnæsvej 6-8 · 9293 Kongerslev
Tlf. 98 33 19 00 · Fax 98 33 20 22

A **ANTON LASSENS EFTF. A/S**
Malermestre

HÅNDVÆRKERVEJ 7 · 9000 AALBORG · TLF. 08 12 00 99

AALBORG SKOLEFOTO
FOTO
OHNSSENS

Gugvej 89 · 9000 Aalborg · Tlf. 98 14 81 00 · Giro 118 47 41

Gå først til fagmanden
Farver – Tapet – Tæpper – Vinyler
Gardiner – Persiener – Linoleum
Profa Farver

CARL PEDERSEN A/S
Holbergs Plads 9000 Aalborg 98 12 02 00

2tal

AC RADIO ●● BOULEVARDEN 16
9000 AALBORG ●● TLF. 98 13 30 55

Musikcentret

VESTERBRO 55-57 · 9000 AALBORG · TLF. 98 13 13 12

Wigraph Grafisk Tegnestue

ARKITEKT MAA
JOHN WIBÆK
HERNINGVEJ 248
9220 AALBORG Ø
TLF. 98155973

PAPIR EN GROS . BOG- & OFFSETTRYKKERI . KONTOR- OG SKOLEARTIKLER
TLF. 98 14 04 11 . TELEFAX 98 14 90 01 . GUGVEJ 148 . POSTBOX 7527 . 9210 AALBORG SØ

Jysk El-Teknik ApS

Aut. El-installatør

Gl. Gugvej 59 - 9000 Aalborg
Tlf. 98 10 20 77 - Fax 98 10 31 22

• Industriautomatik • Alarmanlæg • EDB-installationer • Telefonanlæg

Rockshoppen

Danmarksgade 7B • 9000 Aalborg • Tlf. 98132811

VIGGO MADSENS BOGHANDEL

Bispensgade 10 . 9100 Aalborg
Tlf. 98 13 21 44 . Fax 98 13 24 66

GLARMESTERFIRMAET LEIF BORUP ApS

Søndervangsvej 3
9000 Aalborg
Tlf. 98 14 55 66

Blikkenslageren

Vagn Jensen AALBORG ApS
Schleppegrellsgade 52
9000 Aalborg
Tlf. 98 12 92 12

Orla's Busser

9000 Aalborg • tlf. 98 13 01 88

Kontoradresse: Teglvænget 11,
9362 Gandrup • tlf. 98 25 94 00

VILLY JENSEN MÆLK EN GROS

Snehvidevej 14
9400 Nørresundby
Tlf. 98 17 36 35

TEXTIL CENTRET

Slotsgade 5-7-9
9000 Aalborg
Tlf. 98 16 17 30
Tlf. 98 12 69 00

Andre skal ikke tilrette- lægge vores hverdag

Gratis øvelokaler. Scene til musik og teater. Café. "Tumler-rum". Desuden skal der være et folkekøkken og et sted at læse lektier. Samt værksteder for dem, der fotograferer, maler, cykler.

Sådan kan et brugerstyret aktivitetshus for børn og unge f.eks. se ud.

Det stod der på de løbesedler, som blev uddelt ved aktion "BZ'at bushus" på Nytorv. Af dem, der kalder sig: Aalborgs søde unge.

Dem er Thorbjørn, 1.r., en af.

Løftet pegefinger - nej tak

- Det begyndte med en koncert på "Huset", fortæller han. Vi annoncerede den ved opslag rundt om i byen og informerede om ideen under arrangementet.

- Børn og unge kan selv og gider ikke se en løftet pegefinger. Derfor skal vi også ha' vores eget sted. Et hus, hvor vi selv

bestemmer, og hvor alle skal ku' komme og være aktive. Undtagen racister!

Noget andet end "Huset" og "Tusindfryd"

& nu har Thorbjørn i venskabeligt krydsforhør. Ved to-tiden en fredag eftermiddag, før han skal til møde i hf-udvalget. Vi vil nemlig ha' besked om ideen og ham selv.

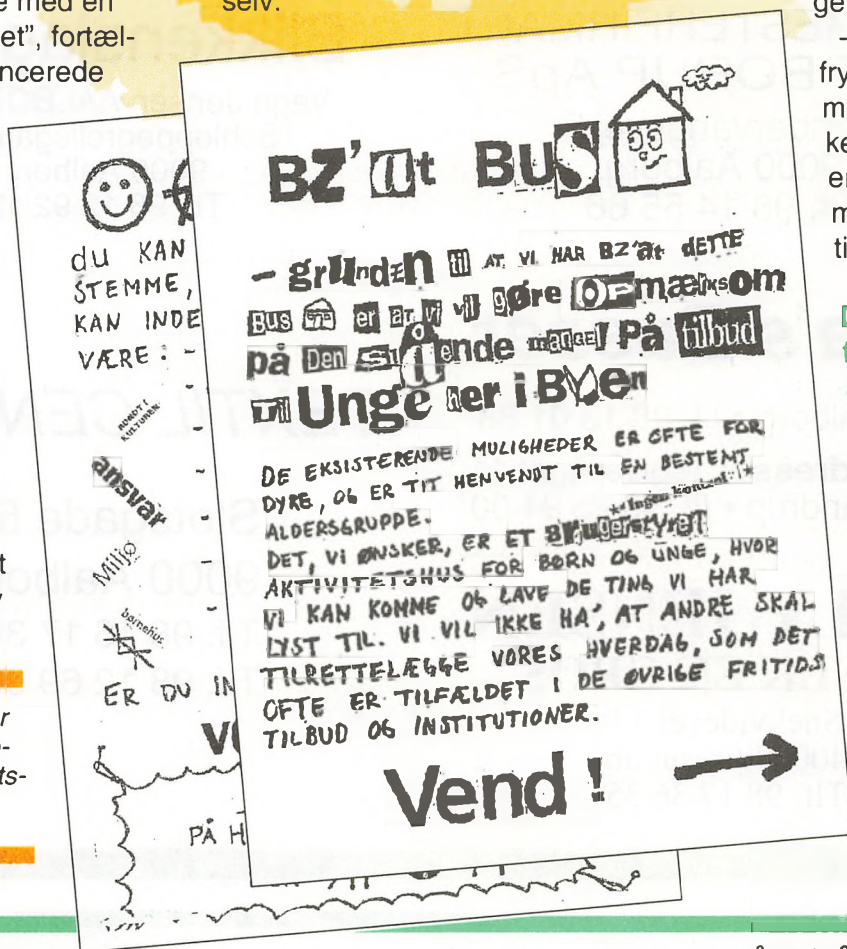
Lidt forundrede er vi jo. Os bekendt ligner "Huset" i Hasserisgade og "Tusindfryd" i Kattesundet det, som de søde unge slås for. Men det er skam forkert, oplyser Thorbjørn.

- I "Huset" er der ikke plads nok, og der sker ikke noget politisk, siger han. Cafeen er dødkedelig, og først og fremmest er der ingen reel brugerstyring.

- Og "Tusindfryd" er nærmest for en lukket kreds, som er både uniformeret og upolitisk.

Diskuterer, forhandler, aktionerer

Derfor slås stadig flere børn og unge for et brugerstyret aktivitetshus. For tiden er der mere end 50 aktive, og de holder jævnlige stormøder, som

Løbeseddelen der blev brugt til aktionen for et aktivitetshus for de unge.

ikke styres af en kernegruppe.

- Her praktiserer vi basisdemokrati og diskuterer os til enighed, beretter Thorbjørn. Selvfølgelig er der som regel en 2-3 stykker, der så jokkes over tæerne. Men det går på skift!

De har organiseret sig i fire grupper: planlægning, forhandling, presse og aktioner. De sidste er på banen næsten hver tirsdag, som regel i gågaden. Med 20-30 aktive, der også samler underskrifter på støtteerklæringer.

Der forhandles med kommunen, og så har det lange udsigter. Foreløbig ser det ud til, at gruppen kan blive anerkendt som organisation i 1995, komme på venteliste i 96 og måske få et hus i 97 eller 98.

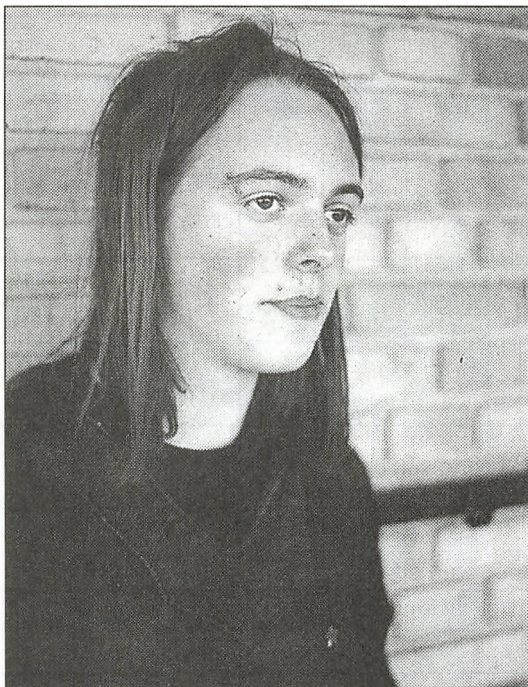
Slagsmål gi'r karantæne

Total brugerstyring og basisdemokrati i praksis er vigtige stikord for gruppen. De er fra 12 til 27 år og har mange med.

- Vi vil også skabe et politisk miljø, hvor vi kan diskutere vores fælles interesser og samfundet som helhed ud fra et humanistisk synspunkt. Propagandamateriale fra politiske organisationer må kun komme i begrænsede mængder, og slagsmål gi'r karantæne. Området skal være nålefrit og stoffer forbudt.

Livsbevidst og engageret

Det siger Thorbjørn på 18, som understreger, at han først og fremmest er *menne-ske*. Han kommer fra København og har været på efter-

Thorbjørn, 1.r, er en af de 50 aktive der kæmper for at få et brugerstyret aktivitetshus for børn og unge i Aalborg.

han at få alle sider af en sag med i en dialektisk forståelse. Kampen for aktivitetshuset er en naturlig del af dette engagement.

- Jeg er skuffet over, at mange på Aalborghus er så

skole før Aalborghus-hf.

Her fik han undervisning i politik og filosofi, og så begyndte den politiske interesse. Han har været Rød Ungdom'ner og er nu Bak'er.

Han kan godt li' splatterhumor og filosofi, og så taler han meget om at være livsbevidst. Livsbevidsthed er for ham at køre politik og filosofi sammen i en humanistisk holdning. Når han laver filosofiske vurderinger, prøver

lidt engagerede i deres eget liv. Det er kun en meget lille skare, der er livsbevidst og indstillet på at udvikle egne teorier. Og foreløbig er der alt for få med i kampagnen for aktivitetshuset.

Men det skal nok ændre sig, hvis det står til Thorbjørn og hans fornemmelse for græsrodder og demokrati.

- Foreløbig holder vi til øverst i Kattesundet 10. Der er altid nogen, siger han.

"GÅ IKKE OVER ÅEN EFTER VAND" - BRUG FØRST SKOLEBIBLIOTEKET PÅ MELLEMGANGEN

Biblioteket er ikke en støvet samling af ubrugelige, gamle bøger, som du ellers vil få allergi af.

Skolebiblioteket er tværtimod også en god *håndbogssamling*:

Danske og udenlandske leksika samt håndbøger inden for litteratur, historie, kunst, sprog m.m.

Biblioteket har åbent hver dag kl. 8-15 og kan f.eks. benyttes i mellemtimerne til forberedelse og opgaveskrivning.

Jeg tilbyder: hjælp til opslag i håndbøgerne og vejledning i litteratursøgning.

Ole Vad Nielsen, bibliotekar

KRYDS & TVÆRS TVÆRS & KRYDS KRYDS & TVÆRS TVÆRS & KRYDS KRYDS & TVÆRS TVÆRS & KRYDS KRYDS & TVÆRS	FOR- TÆL- LING	JOU- LE	SKOLE- SØ- GEN- DES	GLAM- ME	HAV- RE- GRYN	SOM		BEL- GIEN	VARE- HUS	VE- NE	ITALI- ENSK MØNT	GL. NOR- DISKE DIGTE
ERIK KONGE							LUFT- BLÆRE STØTTE					
VOLT		KLARER 9						VENLIG KENDT ELEV				
IKKE FLERE				ORDLEG EJEN- DOM								
CREME						OM- KRING H ØSTRIG			TRIER MØRCH COOL			
TON		TRÆ TILTALE			FØLGE- LIG DRIK						LØVTRÆ	ANONYM
UDSEENDET						LUFT- LAGET						
FORBEREDE KRIG						NORD- NORGE						

Kan du løse kryds&tværsen, har du chancen for at blive præmieret, nemlig med EN NY PERSONLIG SENTENS.

Læs mere herom i de farvede felter, når opgaven er løst!

- Løsningen på opgaven i nr. 1 var "Kys din partner ofte". Forhåbentlig har mange udnyttet det gode råd og har fået mange dejlige weekender for to rundt om i Danmark.

Frikvarter - hva' så?

Der er timer, og der er frikvarterer. Ofte omkring 30 skoletimer om ugen. Dertil 25 korte og længere frikvarterer. Hvad bliver de brugt til, spørger &nu.

Anne Kobbersmed-Nielsen, 2.c:

Morgensamlingerne kan være gode, men nu og da laver jeg lektier i stedet for. Eller slapper

simpelthen bare af. Frikvarterer er også sjovere end timerne. Man snakker mere, får nye venner. Jeg spiser frokost i kantinen sammen med en 4-5 stykker fra klassen. Om onsdagen er vi en lille gruppe kristne, der mødes fast, i nordkælderen.

Marianne Jensen, 2.c:

I frikvartererne lader man op og lærer andre at kende. De første måneder her savnede jeg et fast

klasselokale. Nu er det dejligt at komme rundt og møde folk fra andre klasser. Høre, hvad de lavede i går. Få kontakt. Jeg går til morgensamling hver dag. I det lange frikvarter om onsdagen går vi tit til bageren.

Jonas Bach, 2.c:

Det ville være kedeligt, hvis man kun var i ét lokale hele dagen. Også selv om jeg mest snakker

med dem fra min egen klasse. Om fredagen går jeg til morgensamling, men ellers er vi 6 drenge fra klassen, der fast drikker formiddagskaffe i kantinen. Smalltalk og pjat, men ikke til at undvære.

Madpakken spiser vi i et klasselokale, men bagefter skal vi lige ned i kantinen og have kaffe de sidste 10 min. Om onsdagen lister vi til bageren efter jødekager.

I kalenderen optager vi løst og fast om store og små begivenheder her på Aalborghus.

Du er velkommen til at sende oplysninger til redaktionen, der så tilrettelægger kalenderen.

&nu Aalborghus-kalenderen

Januar

26.01. Orienteringsaften for kommende 1.g og 1.hf-elever kl. 19.30.

Her kan elever og forældre:

- Se skolen
- Møde dens elever
- Tale med de nye lærere
- Få en orientering om gymnasiet og hf
- Stille spørgsmål om det, de vil vide mere om

Februar

02.02. Valgfagsorientering for forældre og elever kl. 19.30.

05.02. - 15.02. 2.w får besøg af en italiensk klasse.

08.02. Premiere på skolekomedien "West Side Story". Opføres også 09.02.

West Side Story

10.02. - 17.02. 2.hf skriver 2.års-opgave.

20.02. - 24.02. Vinterferie, begge datoer inkl.

Marts

Står især i rejsernes og terminsprøvenes tegn.

13.03. - 17.03. er der nemlig rejseuge for 2.g og 2.hf, mens 3.g har terminsprøve. Terminsprøve for 2.g og 2.hf er umiddelbart før rejseugen.

I øvrigt får alle klasser karakterer i marts og begyndelsen af april.

April

06.04. En af skolens festlige begivenheder, forårskoncerten, finder sted denne aften kl. 19.30. Og umiddelbart forud er der generalforsamling i *Vennerne*.

10.04. - 18.04. Påskeferie, begge datoer inkl.

21.04. Årets sidste skolefest

Kristian Horn-Jeppesen, 3.x:

Det er dejligt at komme rundt, så man ikke sidder og tørrer ind. Jeg er meget aktiv i frikvar-

tererne. Mødes med min kæreste, Maria. Finder et klaver og spiller lidt. Samler flasker, så jeg får penge til mad i kantinen. En dag samlede jeg for 90 kr.

Går rundt og kommer i snak. Går til morgensamling - det skal man: Der kommer jo også meddelelser dér. Aldrig lektier i frikvartererne. Hellere ud i frisk luft.

Louise Thorup, 2.u:

Min frokost spiser jeg i et klasselokale sammen med nogle andre fra klassen. Bagefter mødes jeg

med min kæreste. Morgensamlingen går jeg ikke så meget til. Snakker eller laver lektier i stedet for.

Onsdagsfrikvarteret kan være lidt langt, men 5 minutters frikvartererne er til gengæld for korte, hvis man skal på toilettet og nå at slappe lidt af.

Ole Key Kristiansen, 1.r:

Er der et band på programmet, går jeg til morgensamling. Ellers spiser jeg lidt og snakker. I fro-

kostpausen sidder jeg i kantinen sammen med andre fra klassen. Vi har et næsten fast bord.

Det er træls, når man skal bruge et frikvarter på at skifte lokale. Et fast lokale ville give mere tid til at snakke med de andre i klassen. Og slappe lidt af.

GUG-RINGEN-GUG

GUG-RINGEN-GUG

98 14 16 22

TILBUDET TIL DIG!

- Ansvarsfuld beroligende seriøs undervisning.
Lær at køre bil og motorcykel.

HURTIG

- På kun 4 dage á 8 timer eller
2 weekender er du klar til prøve.

GRUNDIG

- Via video og eget
køreteknisk anlæg.

BILLIG

- Prøv selv - benyt din ferie eller fridage.
Kursuspris til bil: 7.000 + stempelgebyr.

KNUDS *Køreskole*

Kærholt 4 . 9210 Aalborg SØ

KØRETEKNISK ANLÆG

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450004865494